

РЕШЕНИЕ

№ 4700

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **2321** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ) против решение № 5960/21.12.2023г., постановено по анд № 9408/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 115 с-в, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/2021г. на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на "ПИМК" ООД, с ЕИК 15536179, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

В жалбата се поддържа становище, че въззивното решение е постановено при неправилно приложение на закона, като се сочи, че нарушението е надлежно установено. По подробно изложените в тази връзка съображения се прави искане за отмяна на решението на Софийския районен съд, като се потвърди електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, издаден от АПИ, като законосъобразен. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се представлява.

С депозирания писмен отговор на касационната жалба и с представеното становище от "ПИМК" ООД, чрез упълномощен представител, се взема становище за неоснователност на жалбата, като се поддържа, че постановеното първоинстанционно решение е правилно, обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на допуснати процесуални нарушения. Претендират се сторените по делото разноски.

Представителят на СГП счита, че решението на Софийския районен съд следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по делото писмени доказателства, при което правилно е приел за установено следното от фактическа страна:

На 26.03.2021 г. в 16:45 часа пътно превозно средство, представляващо товарен автомобил „И. АД 410 Т“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория Евро 6, без ремарке, се движило в Столична община, по път А-6, като при пътния участък на км 50+427, е посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него, без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерираше автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че ползвател на заснетото превозно средство е дружеството "ПИМК" ООД, с ЕИК 15536179, със законен представител А. И. Й.. На юридическото лице бил съставен оспореният електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

При така установеното от фактическа страна СРС е приел, че неправилно е ангажирана отговорността на санкционираното лице на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Посочил е, че разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда на юридическо лице - собственик/ползвател на МПС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларираните данни, да се налага имуществена санкция в размер на 2500 лв., но с оглед систематичния анализ

на Глава VII от ЗДвП може да бъде изведено единственото отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП, което отклонение е предвидено при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Приел е, че тази законодателна постановка е обективизирана в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която ясно регламентира, че при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

По тези съображения е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

Във въззивното производство е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника и като краен извод правилно е прието, че към датата на твърдяното нарушение - 26.03.2021г., разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш единствено при нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, която норма е сочена в случая като нарушена, поради което издаденият електронен фиш подлежи на отмяна само на това основание.

Съобразно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /в приложимата към датата на процесното нарушение редакция/ при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Действително чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в ред. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., вече предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но изменението е в сила от 13.02.2024 г., което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

В тази връзка правилен е изводът на въззивния съд, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред - чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения, поради което правилен е изводът на районния съд, че като е издал процесния електронен фиш, вместо да състави АУАН и последващо да издаде НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което са накърнени императивни законови разпоредби, а същевременно са значително ограничени и правата на нарушителя да упражни ефективно правото си на защита, като възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 ЗАНН, представи доказателства в подкрепа на своите твърдения и евентуално - да оспори фактическите констатации на контролните органи, което е самостоятелно основание за отмяна.

Предвид наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. Единствено за пълнота следва да се посочи, че съгласно Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 на СЕС член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да

се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер".

Предвид липсата на други възражения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид своевременно направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 420 лв. по договор за правна защита и съдействие за касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5960/21.12.2023г., постановено по анд № 9408/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 115 с-в.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 420 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: